Romance par Amélie Oginska à Zalesie 1825

Chant

Mon a-mour-jourd'hui so-li-tai-re Sans es-poir comme sans dé-sir S'é-gare et cherche à se distraire Dans les rêves de l'ave-nir. Je m'apper-çois que sans contrainte mon coeur pour tromper son en-nui se per-met une longue plainte qui ne veut oc-cu-per que lui

Piano

sotto voce

cres

f.

p.

2d Couplet

Mais qu'importe qu'on s'intéresse
Aux maux qu'on ne peut soulager
Je veux épancher ma tristesse
Et non la faire partager

Quelquefois hélas! je me repose
Sur ces désolans souvenirs
Ce sentiment est quelque chose
C'est le dernier de mes plaisirs

Przypuszczać można, że nuty te są autografem
Fr. Chopina, albowiem pokutuje wersja (Adam Ostaszewski)
że w nutach po babce Emmie Wysockiej znajdować się miał autograf
Chopina, mógł jednak uledz pożarowi dworu w Jasienicy w marcu
1917 r. – Porównane te nuty z oryginalnym autografem, oraz
fotografjami oryginalnych nut Chopina wykazują bardzo
duże podobieństwo. Najbardziej różni się klucz wiolinowy, oraz
fakt, że na tych nutach laseczki nie tworzą całości z główkami,
czego nie można konstatować na oryginałach, choć i to
czasami zachodzi. – Niewykluczonem, że nuty te pisane
są przez babkę Emmę samą.

Kraków 19/12 1933 r.

Henryk Wysocki